

vertaald voor het KJT. Toen ze me een creatieopdracht wilden geven, stelde ik voor om *Kus me* voor het theater te bewerken. Toen ontdekte ik dat het belangrijk is om op een vertrouwelijke manier te kunnen werken met de regisseur aan wie je je stuk uit handen geeft. Ik had een besloten ruimte in mijn hoofd, maar de regisseur die met mij het concept besprak zag zee en meeuwen in plaats van kraaien bij het meer. Ik vond dat mijn stuk die openheid niet hebben kon. Daarom vroeg ik om met iemand anders te kunnen werken. Met Harry De Neve zat ik meteen op de juiste golflengte, omdat hij me voor het eerste gesprek vroeg om filmmuziek die me bij het schrijven begeleid had, mee te brengen. Afgezien van enkele tekortkomingen, vind ik dat hij er een voorstelling van gemaakt heeft waarin de gemoeds-

stemmingen goed tot hun recht kwamen.'

Jan Simoen had in 1994 tegelijkertijd de theatertekst van *De vierde stad* (een opdracht van Het Gevolg) en de tekst voor het gelijknamige jeugdboek klaar: 'In het boek voer ik een experiment uit met vertelstandpunten. De wisseling ervan is ontstaan door het theaterstuk: ik wist tijdens het schrijven – ik maakte immers tegelijkertijd notities voor het boek – aanvankelijk niet vanuit welk standpunt ik zou vertellen. Voor het boek besloot ik dan de drie personages elk hun verhaal te laten doen, alsof ze *objets trouvés* zijn: de één schrijft het op kassarolletjes, de ander spreekt het in op een cassette en Doortje, het hoofdpersonage, schrijft haar verhaal in een schriftje. De drie versies worden gevonden door een vierde persoon die er dan een geheel van maakt. In het

boek maakt een portretje van het personage per hoofdstuk duidelijk wie er aan het woord is.

Omwille van de splitsing van de verhaalstof in verschillende vertelstandpunten, zou je dus kunnen stellen dat het werk aan het theaterstuk me aangespoord heeft om er tegelijk een boek van te maken. Hetzelfde is nu gebeurd met *Het zicht op de heuvels*, een tekst waarin de aidsproblematiek centraal staat en die ik schreef in opdracht van het KJT (première november 1994). De dagboekfragmenten die ik als uitgangspunt gebruikte voor het theaterstuk met twee hoofdpersonages die afwisselend stukken lezen en dialogeren over de brieven, leidden tot de briefroman *Met mij gaat alles goed*, die in het najaar verschijnt.'

Gregie de Maeyer houdt er niet van om zijn hoofd te breken over het moment waarop

Fietsen - Het Gevolg / Tony De Mayer

